

Comunicació del col·lectiu “Per l’Horta”.

Abans de començar, pensem que caldria aclarir termes com “voluntariat” i “ONG”, ja que sota aquestes definicions sovint s’amaguen conceptes radicalment diferents. En sentit estricte, les Organitzacions No Governamentals han de ser completament independents de les administracions públiques i per tant, basar-se en l’aportació voluntària de temps i diners dels seus membres. Molt sovint els termes es confonen i es mesclen organitzacions que, al capdavall, depenen fortament de subvencions públiques, es burocratitzen i en les quals la importància del treball voluntari passa a ser més secundària o fins i tot inexistent. Aclarits el termes, podem dir que el col·lectiu “Per l’Horta” és bastant representatiu de les ONG’s “pures”, de les que mantenen pocs vincles amb l’administració i depenen quasi exclusivament del treball dels seus socis i simpatitzants.

El voluntariat plantejat d’aquesta manera, presenta moltes dificultats, i més si, com és el nostre cas, el volum de socis és reduït. Així, és sempre un nucli reduït el que porta endavant la major part de les activitats, amb el suport més o menys esporàdic de la resta –que pot implicar-se per temporades, puntualment, o limitar-se a pagar la quòta. Açò implica que la vida dels membres més actius resulte certament dura: cal furtar hores a l’oci i el descans i compatibilitzar la dedicació amb el treball i la família, i no és estrany que períodes de molta dedicació donen pas a altres de pràctic abandó quan la gent es “crema”.

Desconeixem si és estadísticament cert que la participació en ONG’s és menor al País Valencià que a altres comunitats i països. El que és ben cert és que, almenys en el segment del voluntariat en que s’integra “Per l’Horta”, l’administració autonòmica i local fa tot allò possible per desincentivar-ne la participació. No es tracta de que no ens subvencione, mai no hem esperat cap subvenció –encara que tenim tant dret o més a les ajudes que qualsevol dels grups que les reben-, és que ens percep com l’enemic i fa el que pot per ignorar-nos i minimitzar-nos, el que inclou, també, insinuar que tenim al darrere algun partit de l’oposició. Com a part de la política de “desincentivació” crec que el més destacat és que es preocupen per no donar-nos marge per a cap “triomf” que ens pugam anotar, procuren rebutjar fins i tot les nostres propostes més raonables, ja que no ens reconeixen com a interlocutors vàlids. La mentalitat que hi subjau és la de

que els únics que tenen dret a expressar-se de manera legítima són els partits polítics, que trauen la seua representativitat de les urnes.

Les males relacions amb l'administració autonòmica provenen precisament de la nostra actuació com un col·lectiu crític i d'agitació social. El nostre missatge central és que l'Horta és un espai de gran valor cultural i històric que cal conservar a tota costa, i això ens situa en oposició a l'administració autonòmica i als ajuntaments que permeten la seua degradació i faciliten contínues requalificacions de terrenys.

És en defensa d'aquesta idea que practiquem l'agitació social. Tractem de recordar constantment el que està passant, denunciem les requalificacions de terrenys, les construccions de noves infraestructures i la manera com s'esta arraconant una forma de vida i un sector productiu com és l'agricultura. En els anys que portem de treball en comú hem assajat tot tipus de fórmules, des de les denúncies als mitjans de comunicació i a les institucions, a les accions de protesta, la col·laboració i promoció d'accions artístiques, la el·laboració i venda de materials i productes, etc. Fins i tot portem ja cinc anys organitzant una "Universitat d'estiu de l'horta" que ens serveix com a fòrum de debat i discussió i de formació d'estudiants al voltant d'aquesta problemàtica. Així, els nostres "voluntaris" es veuen obligats a col·laborar a tots els nivells, des de la participació a les reunions setmanals –som, en la pràctica, assamblearis-, la representació pública del grup en fòrums i davant els mitjans, la captació de socis, etc.

Des del nostre grup es valora prou el treball en coordinació amb altres plataformes. De fet, "Per l'Horta" va sorgir com a plataforma amb una proposta puntual –la ILP-, per esdevindre grup amb la gent que restà després de la primera campanya. El treball de les plataformes és important, encara que és fàcil entendre a qui pensa el contrari: sovint es deixa massa temps a reunions poc productives, les visions de cada col·lectiu difereixen molt, i de vegades el resultat no satisfà a ningú. D'altra banda, les plataformes ajuden a recordar que partim d'una visió comuna de la realitat i que el fet que una persona dedique el seu temps a una o altra organització depén més de circumstàncies personals que de diferències ideològiques o d'altre tipus.